

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 56

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Ἀρχ. 12, προπληρωτὰ καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φοιγ. 20 προπληρωτὰ καθ' ἔτος·
Διευθυνταὶ τῆς ἐφημερίδος· κάτωθεν τῆς σελίδας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 8 Φεβρουαρίου 1876.

ΕΙΣΟΠΙΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ φύλλον τοῦ ΑΣΜΟΔΙΟΥ τιμᾶται νῦν ἐν τῷ Γραφείῳ καὶ ταῖς ὁδοῖς λεπτά 25 ἕκαστον.

Τὴν 1 Μαρτίου θὰ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης δὲν πέμψωσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ἐπιστολῇ των διὰ γραμματῶσμήμων τὸ ἀντίτιμον τῆς νέας συνδρομῆς αὐτῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Οἰνομιμῶρονες τῆς Γαλλίας, καὶ ἀφοῦ δολόκληρος ἡ Εὐρώπη ἀνεγνώρισε τὸν πρῶτον Ναπολέοντα, ἤρουντο τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, ἀποκαλοῦντες αὐτὸν «*δηθερ αὐτοκράτορα*». Ὅμοιον πείσμα ἐπίδεικνυει καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Ζαίμης ἐπιμένων μέχρι σήμερον ἢ ἀποκαλῆ τὸν κ. Τρικούπη «*ἀρχηγὸν τοῦ δηθερ πέμπτου κόμματος*».

* *

Γνωστὸν εἶναι τὸ ἱατρικὸν τὸ ὅποιον κατὰ τοῦ γήρατος μετεχειρίσθη ὁ προφητάνης Δαεΐδ. Τὸ γραφικὸν τοῦτο

φάρμακον ἀπεδείχθη καὶ ἐν Ἀθήναις θαυματουργὸν παρὰ κυρίῳ τινί, τοῦ ὁποίου ἐμαύρισε ὁ μύσταξ, εὐθὺς ἄμα μετὰ καλῆς νεάνιδος ἠρραβωνίσθη.

* *

Πρὸς ἀνδρείους σημείου διακρίναντος τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ζώου πολλάς κατέβηλον οἱ σοφοὶ προσπαθείας. Οὕτω κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη μόνος ὁ ἄνθρωπος χασμᾶται κατὰ τὸν Σωκράτη μόνος αὐτός ἔχει τὸ προνόμιον νὰ πράττῃ εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους ὅσα εἰς ὀρισμένας μόνον ἐποχὰς πράττουσιν οἱ κύνες καὶ οἱ τράγοι· κατὰ τὸν Σωκράτην ἰδιάζον αὐτοῦ μόνου εἶναι τὸ νὰ πίνῃ χωρὶς νὰ διψᾷ, καὶ κατ' ἄλλους ἄλλα. Κάλλιον ὅμως τούτων πάντων ἐπέτυχεν ὁ σοφὸς κτηνηγῆτης κ. Ι. Σουτζός, παρακαθήσας ὅτι ἡ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ κτήνου διαφορά συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι τὰυτα μὲν τρώγουσι μόνον τὴν ἑτοιμον τροφήν, ἢν παρεσκεύασεν αὐτοῖς ἡ φύσις, ἐνθὺς ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τὴν τροφήν του. Ἀξιόλογος ὁ ὀρισμὸς οὗτος· ἀλλ' ἂν ἐφαρμόσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, καὶ θέλουσι καταταχθῆ οἱ ὄπαδοί αὐτοῦ, ὧν ἐργάζεται μόνον τὸ στόμα εἰς τὸ λειβάδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ;

* *

Ὅπως δὲ ποτε ὁ κ. Ι. Σουτζός ἠδίκησε τὰ ζῶα, λησμονήσας νὰ προσθήσῃ ὅτι τὰυτα ὑπερέχουσι τοὺς ὄπαδοὺς τοῦ κ. Κουμουνδούρου κατὰ τοῦτο, ὅτι καὶ ἀργὰ μένοντα καὶ μὴ δημιουργοῦντα τὴν τροφήν αὐτῶν, ἀποδίδουσιν οὐχ ἥττον εἰς τὴν φύσιν τὸν πλοῦτον ἐν λαμβάνουσι παρ' αὐτῆς. Βοὺς θελοῖς εἰς χωράφιον καὶ τρεφόμενος ἐξ αὐτοῦ ἐπιστρέφει καθ' ἑκάστην εἰς τὴν γῆν ἐν εἶδει ὑγροῦ καὶ στερεοῦ λιπάσματος τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ὅσα λαμβάνει παρ' αὐτῆς, τὸ δὲ ἀπομένον δέκατον ἐξορᾷ διὰ τοῦ πτώματος αὐτοῦ ὅταν ἀποθάνῃ, ὥστε δύναται ἐπ' ἄπειρον νὰ πρασινίξῃ ὁ ἀγρός. Ἀλλ' ἂν ἐτοποθετεῖτο

έκει Πύρλας τις, Τζιθανόπουλος ή Γαρδαλίνος, ήθελε με-
ταβληθῆ έντός ελίγου ή χλοερὰ έκτασις εις ζηράν άμμον,
μή άποδίδοντα, σὺ διπόδου θρέμματος εις τήν γῆν οὐδέ
τὸ έκαστον τῶν ἴσα λαμβάνει.

Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Σούτζου επιτυχῶς πολιμηθέν σύστη-
μα τοῦ Δαρβίνου, τὸ παράγον τὸν άνθρωπον ἐκ τοῦ
ζώου διὰ βαθμιαίας εξέλιξως, εἶναι σήμερον παρ' ἡμῖν
τοῦ συρμοῦ. Καθ' έκάστην αναγινώσκουμεν ὑπὲρ αὐτοῦ
σειρὰν άρθρων, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν ἀκό-
μη νὰ μαντεύσωμεν εις ποίαν βαθμίδα τῆς δαρβινείου
εξελίξως εὑρίσκειται ὁ γράφων.

Ὁ πρῶτος εξέτασθεις μάρτυς τῆς κατηγορίας, έκαστον-
τούτης ἀρχιερεὺς Καλλίνικος Καστόρχης, ἐθεβαίωσε πρὸς
τοὺς ἄλλοις ὅτι: «Ὅλοι τῆς Ἑλλάδος οἱ νομωμένοι
ἰερεῖς εὐχονται καθ' ἡμέραν ν' ἀποθάνῃ ἡ παπαδικία των,
«διὰ νὰ ἔμπορέσουν νὰ γείνουν δεσποτάδες». Κατὰ τὸ
Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον πᾶσα ματρὼνα ἔχουσα ἐραστὴν ἐθεω-
ρεῖτο ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ὡς μέλλουσα φαρμακεύτρια ἂν
ἀληθεύῃ ἡ μαρτυρία τοῦ πολυπειροῦ Καλλινίκου, ὑποψή-
φισι φαρμακευταὶ πρέπει εἰς ἅπαντας νὰ θεωρηθῶσιν ὅλοι
οἱ ἔγγαμοι ἰερεῖς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, πᾶς ὁ ἀποβλέπων εις γυναί-
κα μετ' ἐπιθυμίας «ἐμοίγευσεν ἤδη αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ,» νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ τὸν θάνατόν τῆς ἐπιθυμῶν
ἐβόλευσεν ἤδη αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνελεύσει τῆς «Ἑλληνικῆς Μετα-
λητικῆς Ἐταιρίας» παρετηρήθη, ὅτι ἀπεσφίθησαν τὰ ἐν
τῇ κηθούσῃ τῶν συνεδριάσεων ἐκτεθειμένα ὡς δέλεαρ ἐκλε-
κτὰ τεμάχια παντοειδῶν μετάλλων. Ταῦτα ἀντικατέ-
στησε σήμερον τὸ συμβούλιον δι' ἐτέρας συλλογῆς ὠραίων
ἀνθίων, ἵνα πείσῃ τοὺς κ. κ. μετόχους ὅτι, καίτοι μὴ δι-
δουσα μερίσματα, ἡ ἀδίκως συκοφαντηθεῖσα αὕτη εται-
ρία εὑρίσκειται οὐχ ἕττον ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει.

Ἡροσκελημένος τις ἐξελθὼν ἀσημαίνων καὶ κάθυ-
δρος ἐκ σινος συναγωγῆς ἔλεγεν ἡμῖν: «Τὸ ἱατροσυνέδρι-
ον ἡ ὁ κ. ἀστυνόμος ἔπραπε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς δι-
«δοντας ἐσπερίδας τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληροφοροῦνται
«πρὸς καταλλήλου ἱατροῦ, ἔστω καὶ τοῦ κ. Πύρλα, πᾶσα
«κυβικὰ έκαστοῦμετρα ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἶναι ἀπα-
«ραιτῆτως ἀναγκαῖα εἰς έκαστον ἄνθρωπον πρὸς ἀποφυγὴν
«τῆς ἀσφυξίας».

Καθ' έκάστην ἔρχονται ἡμῖν ἐκ Σύρου διατριβαὶ περὶ
τῆς «Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας», ἡμεῖς δὲ τοῦτο μόνον θε-
τικὸν καὶ πρακτικὸν γνωρίζομεν περὶ αὐτῆς, ὅτι τὰ ἔνδεκα
ἀμερόπλοια καὶ τὰ καταστήματά τῆς ἔχουσιν ἀναντιρρήτως
ἀξίαντινὰ εἰς ἡν δύνανται νὰ πωληθῶσι, μερίσμα ὅς δὲν δι-
«δουσιν οὐδ' ὄραλιν. Ἄρα οὕτως ἔχει, πρέπει ἡ νὰ πωλη-

θῶσι καὶ νὰ διανεμηθῇ τὸ προῖον εἰς τοὺς κ. κ. μετόχους,
ἢ νὰ δοθῇ εἰς έκαστον αὐτῶν παράσημον τοῦ Σωτῆρος ὡς
συντηρητὴν τῆς ἐλληνικῆς συγκοινωνίας.

Ἐν τόπῳ ὅπου ὄσον παρ' ἡμῖν επικρατεῖ ὁ συνταγ-
ματικὸς ἀγγλοπληθισμὸς πολὺ ἐξεπλάγημεν βλέποντες
ὕπαρχουσιν ἄγνοιαν τῶν ἀγγλικῶν ἐθίμων τσαούτην,
ὥστε νὰ παρξενευθῶσι κύριοι τινες, βλέποντες τὰ προσκλη-
τήρια εἰς ἐσπερίδα τινὰ τοῦ Σαββάτου γενόμενα ἐν ὀνόματι
μόνης τῆς οἰκοδεσποίνης.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

KIBOTION

Κεφαλληνία, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1876.

«Φίλε Ἀσμοδαίε!»

Ἄν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὡς ἕλλην διάβολος ὅπου εἶσαι,
θὰ ἀγκᾶς τὴν πατρίδα σου Ἑλλάδα θὰ ἔδλεπες
μ' εὐχαριστίαι σου τὰ καλὰ προτερήματα ποῦ ἤθελ'
ἔχει, καὶ θὰ βλέπης μὲ πίκρα σου τὰ ἐλαττώματά τῆς
καὶ τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ποῦ τὴ φοβερίζουνε. Ἐπειδὴ
δὲ γράφεις μίαν ἐφημερίδα μὲ τὴν ὁποία κεντᾶς καὶ
σπρώχνεις πρὸς τὸ καλῆτερον, καὶ δείχνεις τοὺς κινδύ-
νους καὶ ἄλλα τέτοια, θαυμάζω πὼς δὲν ἐστοχάσθη-
κες ποτὲ νὰ μιλᾷσης γιὰ τὴν ἀνθρωποσιτίαξί ποῦ συμ-
βαίνει σήμερον εἰς τὰ μέρη μας.

Ἐσκέφθης ποτὲ τὰ πιθανὰ φρικώδη ἀποτελέσματα
τοῦ τόσο σημερινοῦ ὑπερπληθισμοῦ τὴν Ἑλλάδα;

Ἄλλοτε, γὰς καλαῖς τῆς ἐποχῆς, ἡ Ἑλλάδα εὐτυ-
χοῦσε, ἐπειδὴ δὲν εἶχε παρὰ τὸν πληθυσμὸ ποῦ ἐμπό-
ρεσε νὰ θρέψῃ ἐξακόσιες, ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἐφτακόσιες
χιλιάδες ἢ Πελοπόννησο, καὶ ἄλλας τόσας ἀπάνου-κάτου
ἢ λοιπὴ Ἑλλάδα. Ἐτσι τότε οἱ πολῖτες ἠμποροῦσαν
νὰ περιπατοῦν ἐλεύθερα μέσα τῶν τόπων, χωρὶς κινδύ-
νο νὰ σκουνηροῦνε ἀνάμυσό τους. Τώρα ἡ μόνη Πελο-
πόννησο ἔχει ἔξη ἢ ἐφτά μιλιούνια, καὶ ἄλλα τόσα ἴσως
ἢ λοιπὴ Ἑλλάδα! ...

Ἐγὼ εἶ νὰ σοῦ πῶ, φίλε Διάβوله, ... ἐγὼ φοβοῦ-
μαι τὴν ἀσφυξία τὴν Ἑλλάδα.

Ἦθελα προτείνω τὸν Ἀτμοδρόμονά μας νὰ φορτόνῃ
ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς φέρῃ ἀναυλους στὴν Ὀκσε-
νία, ὅπου τὸ κρέας εἶναι ὄφθινὸ, καὶ τὰ λάχανα χά-
ρισμ. Μὰ κατὰ δυστυχίαν ὁ Ἀτμοδρόμονάς μας εἶναι
μονάκριθος, καὶ πρέπει νὰ τὸν οικονομώμε γιὰ νὰ φέρ-
νῃ τοὺς Ἵπουργοὺς τριγύρω εἰς τὸ Κράτος. Τώρα μάλ-
ιστα ποῦ θὰ γένουσε καὶ Ἀντιβασιλεῖς ... δὲν ἠμπο-
ροῦνε νὰ κάμουνε χωρὶς Ἀτμοδρόμονα.

Ἄς στέκῃ λοιπὸν ὁ Ἀτμοδρόμονας. Ἄλλὰ εἶναι τόσα
ἄλλα μέσα ποῦ ἤθελε μὰς φέρουνε σὸ αὐτὸ ἀποτελε-
σμα, τὴν ὁπωσοῦν δηλ. ἀραίωσιν τοῦ ὑπερπληθισμοῦ, τῆς
ὑπεραιμίας τούτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἀποφυγὴν
ἀκολούθως τῆς επικειμένης σιμωτικῆς ἀσφυξίας. Καί,
ἂν καὶ σὺ, φίλε Διάβوله, συμφωνῆς μ' ἐμὲ εἰς τὰ

Ἄπ' τὰ πολλὰ τὰ βασανὰ καὶ ταῖς πολλαῖς φουρτοῦναις
ἐχόνδρηξαν τὰ μούτρα των κ' ἐγίνηκαν μευτσούναις.
Ἄν θέλετε νὰ γίνετε ὠραῖοι μασκαράδες,
Πληρώστε! καὶ τὰ μούτρα των τὰ δίδουν.. γιὰ παράδες.

προτεινόμενα ταῦτα μέσα, σὲ παρακαλῶ δημοσιέψῃς τα σὸ φύλλο σου. — Ἐγὼ προτείνω,

1ον. Τὴν παραδοχὴ τῆς βροφρογονίας εἰς τοὺς νόμους καὶ ἐπιτάγας. — Πραγματικῶς, γιατί ἡ εὐκοπία τούτη νὰ ἦναι προνόμιον γιὰ μόνους τοὺς Κινέζους;

2ον. Τὴν ἐμφύχωση καὶ πολλαπλασίασι τῶν Μοναστηρίων ἐν γένει. — Καὶ δὲν εἶναι λίγη ἡ ὠφέλεια ποὺ ἤθελε λάβουμε ἀπὸ τὰ χωνευτήρια τούτα τῶν μελλουσῶν γενεῶν.

3ον. Τὴν παρομοίως ἐμφύχωση καὶ πολλαπλασίασι τοῦ κλήρου καὶ τὴν τελείαν ἀπαγόρευσιν εἰς αὐτοὺς νὰ ὑπανδρεύωνται.

4ον. Τὴν μεγκλιτέραν ἐξόγκωσιν τοῦ στρατοῦ μας. — Γνωρίζω ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν θέλει μᾶς χρειασθῆ γιὰ πόλεμον οὐδ' ἐκεῖνος ὅπου ἔχουμε· ἀλλὰ εἶναι ὠφέλιμος διὰ τόσα ἄλλα. Ἐχοντες π. χ. εἴκοσι χιλιάδας στρατὸν, οἱ δεκοχτῶ χιλιάδες ἤθελ' εἶναι ἀξιωματικοί· καὶ δεκοχτῶ χιλιάδες ἀξιωματικοὶ ἤθελε στολιζοῦν τοὺς δρόμους μας, τὰς συναναστροφάς μας, τὰ θεάτρα μας, τὴν Αὐλὴν τοῦ Βασιλέως μας, τὰ δημόσια ταμεῖα, καὶ τὰ πανηγυρία μας. Ἐνταυτῷ ἤθελεν ἀπαλλαγθῆ ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν ἡ ὅποια κάμνει χονδροειδεῖς τοὺς ἀνθρώπους· ἤθελε θάνει φραγμὸν εἰς τὸ ἐμπόριον ὅπου κατανατᾷ σκληροὺς τοὺς πολίτας· ἤθελε περιορίσει τὰς τέχνας ὅπου κάμνουν θανατούς τοὺς τεχνίτας· ἤθελε μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰς ἐπιστήμας ὅπου ζουλαίνουν τοὺς πλεὸ φρονίμους· καὶ τέλος πάντων ἤθελε μετριάσει τὸ πλῆθος τῶν γάμων καὶ ἤθελε μᾶς κάμει ἀπλωχωρία καὶ ἀνάπαυσι.

5ον. Τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ γάμου ἕως εἰς τὸν 16ον βαθμὸν. — Ὁ φόβος εἶναι παρά λίγος. Ἡ δὲ ἀπαγόρευσι ἀνάμεσα σὲ δύο ποὺ ἐχρησισθήκανε ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀνάδοχο εἶναι λίγο πρᾶγμα. Νὰ ἐκταθῆ ἡ ἀπαγόρευσι ἕως ἐκεῖνους τῶν ὁποίων ἀσπροθειρμὴ ἀποφηνιάστηκε στὴν ἰδίαν πουργάδα καὶ ἀπλόθηκα· ἔπειτα εἰς τὸν ἴδιον ἤλιο· ἐπειδὴ κ' ἐκεῖνοι π.λοτικά ἀδέλφια.

6ον. Τὴν ἀπαγόρευσι παρομοίως τοῦ γάμου μᾶς με ἀλλοθρήσκους. — Παρὰ γὰρ γάμου με ἀλλοθρήσκους, χῶρια ὅπου ἤθελε προσθέτει ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀνθρωποστίβαζι, εἶναι καὶ ἐπιζήμια γιὰ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ γένους μας. Ἡ ἐπιμιξία τούτη ἤθελ' ἐξελείψει τὴν τῶσον ὠφέλιμη ἀντιπάθειαν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν· ἤθελε φέρει ἀνεπιστήτως τὴν ἀδελφοποίησί μας με αὐτοὺς καὶ ἤθελε γαθεῦμε, . . .

7ον. Τὸν ἐκλογιστατισμὸν καὶ κομπολογοφορίαν τοῦ ὅλου ἔθνους. Δὲν ἔμπορεῖς νὰ στοχασθῆς, φίλε Διάβολε, πόσον ἡ ἀπομύρωσιν ἐνὸς ἔθνους συμβάλλει στὴν ἀραιώσιν του.

Δὲν κάθωμαι νὰ σοῦ πολυλογῶ περισσότερο. Μὰ κάμε, φίλε Διάβολε, τὸ σταυρό σου, καὶ ἔλαλε χέρι στὴ δημοσίεψῃ τῶν προτεινομένων τούτων ἐθνοσωτηρίων μέσων. Δὲν ἀμφιβάλω ἥτι ἡ ναυμοσύνη ὅλη τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους θὰ παραδεχθῆ τὴν γνώμην μου come sta καὶ θέλει ψηφίσει εὐχαριστίως γιὰ σὲ ποὺ τὴν ἐδημοσίεψες.

Ἄνδρ. Α. . .

Σύρος 4 Φεβρ. 1870.

Κύριε Συντάκτα τοῦ „Ἀσμοδαίου“

Εἶμαι ἐμποροῦπάλληλος καὶ ὁ βίος μου μετὰ τὰς περιπετειάς τῆς νεότητος εἶναι τώρα τακτικῶς ὡς ὠρολόγιον. Ὀλίγους ἀνθρώπους συναναστρέφομαι καὶ σπανίως ἀναγινώσκω ἐφημερίδας, πρωτιμῶν τὰ μυθιστορήματα. Τυχαίως λοιπὸν ἀνέγνωσα τὸ χθεσινὸν φύλλον σας καὶ ἐλυπήθην βλέπων νὰ δίδετε πίστιν εἰς ἕνα Μ. Καταμαντῆν, γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Σύρον διὰ τὴν μεμφιμοιρίαν του. Δὲν ἐνησχολήθην εἰς τὴν λεγομένην πολιτικὴν οἰκονομίαν (ὕπηρετσα εἰς τὸν ὑφασματικὸν κλάδον) καὶ ἀγνωστὰς θεωρίας τῆς· ἀλλὰ δυσκολεύομαι νὰ πιστεύσω ὅτι δὲν βιάζει καλῶς ἡ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία, τῆς ὁποίας βλέπω τόσον εὐτραφῆ τὸν διευθυντῆν, τόσον εὐχαριστημένους τοὺς συμβούλους καὶ τόσον γεμάτα ἐπιβατῶν τὰ καθ' ἑκάστην ἐρχόμενα καὶ ἀνχωροῦντα πλοῖά τῆς. Ἀκούω μόνον ὅτι μερικοὶ μέτοχοι παραπονοῦνται ἥτι ἀπὸ ἕξ ἐτῶν δὲν εἶδον μέρος. Εἰς τοῦτο δὲ ἔχουν ἐντελῶς ἀδικον· τὸ δὲ παράπονόν των τιμᾷ περισσότερον παντὸς ἐπαίνου τὴν κρίσιν τῆς Διευθύνσεως· διότι πολὺ ὀρθῶς ἐσκέφθη ὅτι τὰ χρήματα μένοντα συνηνωμένα καὶ συγκεντρωμένα τοῖσθονται (ὡς λέγουσιν οἱ βαρκάρηδες τῆς Σύρου) καὶ δύνανται νὰ χρησιμεύωσι καὶ εἰς οἰκοδομὰς καὶ εἰς προικίσεις καὶ εἰς ἐμπόριον καὶ εἰς μυρία ὅσα βιωφελῆ ἔργα, ἐνῶ διαμοιραζόμενα ἀνά ὀλίγα ἤθελον σκορπίζεσθαι ἀδίκως. Ἄλλος μὲν θὰ τὰ ἐξόδαυεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «τῶν Ἀθηναίων», ἄλλος θὰ τὰ ἐδίδεν εἰς κἀμμίαν στηλητικὴν Ἀμαλίαν, ἢ θὰ τὰ ἔχανε παίζων πρέφανεις τὴν λέσχην ἢ μετοχὰς μετὸν Τσιγκρόν ἢ μετὸν Σουλτάνον. Ὅπωςδὴ ποτε ἀπὸ τὰ ὀλίγα του μερίσματα δὲν ἤθελε τῷ ἀπομένει μετ' ὀλίγον τίποτε, κἀλλιον λοιπὸν εἶναι ὅτι διετέθησαν εἰς κτήρια, ἀμπέλους, οἰκίονεδα καὶ ἄλλα χρήσιμα πράγματα.

Πρόθυμος δοῦλός σας
ΛΥΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Προκειμένου νὰ διορισθῆ τις ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὑπουργὸς δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ταχυδρομικὸς φύλαξ, διαδιβάζων τὸν φάκελλον, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ πρότασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὸν Βασιλέα.

Μελισσοῦργος.

Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἐγὼ προχωρῶ καὶ πέραν ἀκόμη. Ὁ ὑπουργὸς δὲν εἶναι εἰμὴ ἄμετὸς μεταξὺ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, δι' οὗ διαχωτεύεται ἡ πρότασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέχρι τῶν ἀνακτόρων.

Ι. Τυπάλδος.

Σ. Σ. Ὁ τελευταῖος οὗτος ὀρισμὸς ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει εἶναι ὁ ἀληθέστερος, ἐὰν ὑπονοήσωμεν ὅτι διὰ τοῦ ἔχου τοῦ διέρχονται παντοειδῆ πράγματα.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

ὑπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.